

JEŘÁB

ČÍSLO 3

ROČNÍK 6

BLB, SKLEROTIK A ANTIKRIST
ČTVRT STOLETÍ SVOBODY

EXKURZE DO
DOBRUŠKY

ROZHOVOR:
ING. ROMAN
PTÁČEK

Vydává SPŠ stavební Hradec Králové

2014

M

BLB, SKLEROTIK A ANTIKRIST ZPÁTKY DO MINULOSTI

strana 3-4

E

EKURZE DO DOBRUŠKY

strana 5

M

MY JSME VÁM TO ŘÍKALI

strana 6

W

ROZHOVOR S ING. ROMANEM PTÁČKEM

strana 7-8

U

ČTVRT STOLETÍ SVOBODY, ANKETA, NĚMČINA NA ŠKOLE

strana 9-13

PAMÁTKY UNESCO, ARCHITEKTURA

strana 14-23

HUDBA, SPORT

strana 24-27

BLB, SKLEROTIK A ANTIKRIST

Asi nebudu moc lhát, když řeknu, že podzimu jsme si moc neužili, ba skoro jsme ho přeskočili a už tu jsou vánoční ozdoby, opět. Toto zkrášlování pouličních lamp a jiných, celoročně jinak nevyužívaných, krom toho, na co jsou stavěny, věci, jsou asi každoroční otázkou. Kýč? Ne-kýč?

Sklerotik vám odpoví, že se mu to líbí, jelikož v skrytu jeho duše jste ho zaskočil touto otázkou a pomalu si uvědomuje, že je to tu zase. Naopak antikrist, vám řekne, že celá ta maškaráda je pouhý zástupce všeho hnusu, i když už dávno má na jídelním stole připraven adventní věnec. No a blbec, ten vám bude tvrdit, jak mu je to jedno a ať ho neotravujeme, jelikož si nedokáže vytvořit žádný vlastní názor.

Díky všemu božstvu, aurám a nevím čemu jinému ještě (chci se vyvarovat slovnímu spojení: „Díky Bohu,“ abych neurazil jiné, ať menší nebo větší teistické skupiny/sekty), protože na naší škole není žádný sklerotik, blb či, díky Bohu, antikrist. Tudíž stavebka si zatím drží neutrální podobu vůči jakémukoliv svátku, nikoho tím nemůžeme urazit, či okouzlit.

Při hodinách se vyučující drží přísných osnov, nikdo nenutí žáky stříhat papírové řetězy a lepit hvězdičky a vločky na okna. Samozřejmě šťastnější studenti si poslední hodinu v letošním roce matematiky nebo destruktivní geometrie slepí nějaký ten 3D obrázek (sám mám doma dva vystavený) pod vedením paní učitelky Vrzáňové.

No a ti nejšťastnější z Nás již pilně pilují na své hudební instrumenty, aby Nám ve velké tělocvičně zkulturnili vánoční atmosféru, svým vytříbeným a originálním podáním písniček ať vánočních, nebo nevánočních.

Co bych to byl za čtvrtáka, kdybych opomenul maturitní večírky. Samozřejmě více informací se dozvíte na dalších stránkách, ať už o samostatných večírcích, nebo jen o stužkách, anebo proč je má zrovna L4. nejhezčí (tak jako i pozvánky)/jinak kdyby to nebyla pravda, tak to o L4 vygumovat...jen předpokládám, že jsme první/. Za moji třídu jinak mohu konstatovat, že to byla akce vydařená, škoda jen, že došla ta limonáda hned na začátku a museli jsme znechuceně přejít na pivo a jiné silněji omamující alkoholy.

No a jak to tak na konec bývá, tak i v dnešním čísle Vám, milí čtenáři, popřeju krásné čtivo za celou Naši redakci.

Martin Jirásko, L4.

ZPÁTKY DO MINULOSTI

Co zajímavého se událo ve školním roce 2014/2015?

LISTOPAD

Ve středu 19. 11. se uskutečnila **exkurze do Dobrušky**. Žáci naší školy byli ve Vojenském geografickém a hydrometeorologickém úřadu, kde mohli vidět třeba tvorbu map středních měřítek, všechny přístroje, včetně tiskárny, a dostali se také do oddělení fotogrammetrie. VGHMÚř v rámci své odborné působnosti zabezpečuje komplexní geodetické a geografické zabezpečení Armády ČR v souladu se standardy NATO. Pracoviště speciálního monitoringu Polom je odlučené pracoviště VGHMÚř Dobruška, které se nachází v Orlických horách v nadmořské výšce 750m nad mořem. Zde se měří seismické výkyvy a do pouhých 21 minut se zjistí, že někde na Zemi proběhlo zemětřesení.

V listopadu proběhla **konverzační soutěž v německém jazyce** a za měsíc se můžeme těšit na konverzační soutěž v anglickém jazyce. Zde jsou výsledky školního kola, které proběhlo dne 11. listopadu.

1. místo	Tomáš Kodet
2. místo	Gábina Hronová
3. místo	Tereza Fenyková
4. místo	Klára Schmiedová

Protože nás chce škola seznámit s tím, kam se po studiu nejspíše všichni dostaneme, udělali si žáci 3. ročníků **exkurzi do Vazební věznice města Hradce Králové**. Dvě třídy se do věznice vydaly 5. a 12. listopadu. Exkurze byla velmi úspěšná a nad jejich očekávání.

Lucie Malátová, L4.

EXKURZE DO DOBRUŠKY

Dne 19. listopadu 2014 se vybraní žáci ze tříd S4.A, S4.B a S4.C zúčastnili exkurze, která se odehrála ve Vojenském geografickém a hydrometeorologickém ústavu v Dobrušce. Je to zařízení se speciální vojensko-odbornou působností a zodpovědností. Zabezpečuje sběr informací, tvorbu a správu standardizovaných geodetických, kartografických a geografických podkladů a map a speciálních databází určených pro zabezpečení obrany České republiky.

Žáci se mohli dozvědět, jak se mapy vyrábějí a tisknou a co je k tomu vše zapotřebí. Dále jim bylo řečeno, kdy tento úřad vznikl a co všechno úřad zařizuje. Také jim byly představeny geodetické přístroje, které ale už důvěrně znají ze školy.

Exkurze měla rozšířit obzory volitelného předmětu geodézie a studenty doprovázela paní učitelka Ing. Lenka Myslivcová

BESEDA O LIDSKÝCH PRÁVECH

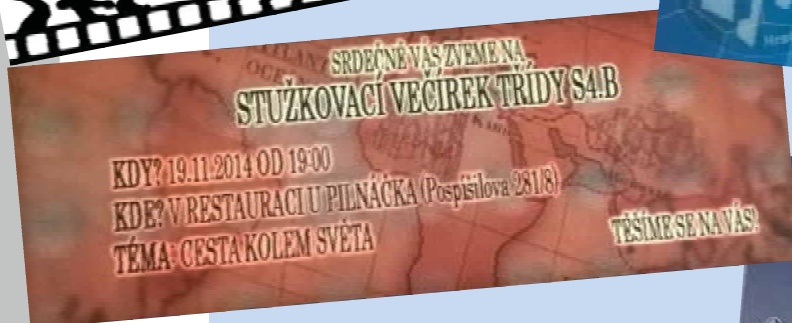
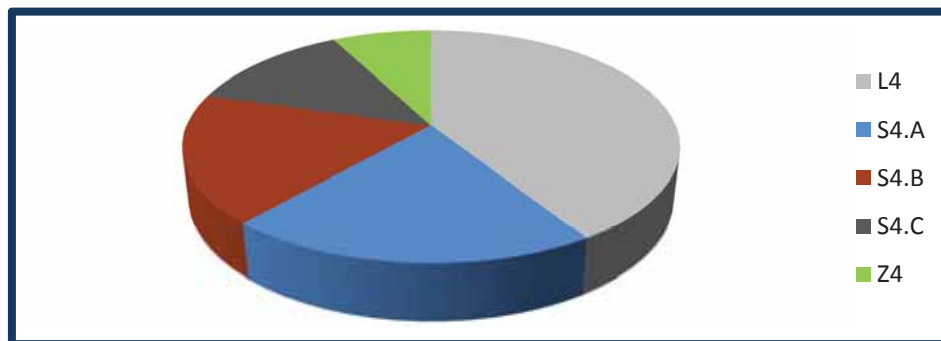
Dne 15. 10. proběhla u nás na škole beseda o našich právech a o diskriminaci. Besedy se zúčastnil první a druhý ročník lycea.

V programu si studenti Masarykovy univerzity v Brně pro nás připravili představení, ve kterém nám ukázali situaci ze školního výletu, která skončila tragicky. Na závěr nám dali možnost upravit příběh dle našich představ.

Poté jsme byli rozděleni do skupin, kde jsme rozebírali problematiku diskriminace, šikany a utlačování. Celý program byl velice poučný a věřím, že si každý něco odnesl.

POZVÁNKY NA STUŽKOVÁK

Tentokrát jsme anketu věnovaly právě stužkovacím večírkům. Všechny třídy je sice již mají za sebou, ale i přesto jsme zjišťovaly od našich spolužáků, která pozvánka na stužkovák jim přijde nejkreativnější a nejhezčí. Hlasování vyhrála třída L4.

Tereza Zahradková, S2.A

Lucie Školníková, S2.A

S ING. ROMANEM PTÁČKEM

JAK DLOUHO PŮSOBÍTE NA NAŠÍ ŠKOLE?

Od září a jen dvě dvouhodinovy týdně.

JAKÝM PŘÍSLOVÍM SE ŘÍDÍTE?

Spíše bych to nazval slogany a nemám jen jeden.

CO VÁS TRÁPÍ A RÁD BYSTE TO ZMĚNIL, KDYBY TO ŠLO?

Přístup studentů ke studiu v celé ČR, více odpovědnosti za vlastní činy a určitý druh pokory a úcty ve společnosti.

PROČ JSTE SE ROZHODL, ŽE BUDETE UČIT, A BAVÍ VÁS TO?

Toto povolání je dle mého do jisté míry poslání. Je to šance předat své znalosti a zkušenosti k užtku někomu jinému a je na každém, jestli o to stojí. Pokud ano, pak mě to baví.

JAKÉ PŘEDMĚTY VYUČUJETE A PROČ PŘÁVĚ TYTO?

Pracuji v komerční firmě na postu „CAD manažera“ s nosným SW ArchiCAD a ten i vyučuji. Školství je šance předat praktické zkušenosti do světa teorie.

ČÍM JSTE CHTĚL BÝT JAKO MALÝ A MÁTE NĚJAKOU PŘEZDÍVKU Z DĚTSTVÍ?

Jednoduchá otázka, velmi těžká odpověď. O svém „vysněném“ povolání z mládí netuším, asi jsem neměl nic konkrétního. Přezdívka mi vznikla až na VŠ, ale z dovolením si ji nechám pro sebe, používám ji mezi kamarády dodnes a poskytuje mi určitý druh anonymity.

CO SI MYSLÍTE O DNEŠNÍCH STUDENTECH?

Mladí, plní energie a optimismu, nespoutaní konvencemi ... a to je OK. Těžko však hledají hranici mezi správným a špatným a často se nevědomky pohybují až na „nesprávné straně“. A jak jsem již psal, chybí jim trochu úcty a pokory ... minimálně ve škole vůči učiteli, který jim nabízí znalosti a zkušenosti. Občas ale výuka připomíná slogan „o hrachu nebo perlách“

CO JSTE DĚLAL PO DOSTUDOVÁNÍ A ZÍSKÁNÍ TITULU ING.?

Pracoval, sportoval, ... Máte na odpověď příliš malou kolonku a já příliš málo času na psaní další knihy 😊.

JAKÝ MÁTE DOJEM, NEBO POCIT Z TĚTO ŠKOLY?

Dobry – zdi, schody, třídy, tabule, počítače, kolegové, studenti, hluk, kantýna, ...

KAM DO ZAHRANIČNÍ BYSTE SE CHTĚL PODÍVAT A KDE JSTE BYL?

Byl jsem v Anglii, Švýcarsku, Řecku, Egyptě, ... ale nemyslím si, že zeměpis je podstatný. A co považuji zde za podstatnější, na to otázka nepadla. Rád bych se mrknul do Austrálie, Karibiku, Kanady ... ale stejně i znovu do Toulouvcových maštalí, Českého ráje, na Šumavu, ...

JAKÉ JE VAŠE OBLÍBENÉ JÍDLO? MYSLÍTE SI O SOBĚ, ŽE JSTE DOBRÝ KUCHAŘ?

Oblíbených jídel je víc, těžko odolávám pečenému kolenu nebo grilovaným žebrům, ale nemám problém ani se sladkými chutěmi. A dobrý kuchař? Děti i žena říkají, že ano.

JE NĚJAKÁ HLAVNÍ POSTAVA KNIHY NEBO FILMU, KTERÁ VÁS VYSTIHUJE, A PROČ?

Ve filmech Vratné lahve a Akumulátor se snad dá plus/mínus najít postava odpovídající mému pseudoobrazu.

CO VÁM PŘIJDE NA MYSL, KDYŽ SE ŘEKNE ZÁBAVA?

Taneční parket? Smích? Přátelská uvolněná atmosféra? Záleží, v jakém kontextu to vnímám.

CO DĚLÁTE RÁD O VOLNÉM ČASE? A JAKOU MÁTE RÁD HUDBU?

Volný čas věnuji většinou volejbalu, mám v oddílu 120 dětí, takže práce okolo je opravdu hodně. A samozřejmě trávím čas se svojí rodinou. Asi nejvíc poslouchám folk, country, ale je toho víc

CO PRO VÁS ZNAMENÁ ÚSPĚCH?

Vnitřní klid z odvedené práce nebo činnosti. To ale nemusí znamenat, že vše dopadlo OK.

ZNAL JSTE SE UŽ DŘÍVE S NĚKÝM Z NAŠICH UČITELŮ?

Ano, s několika.

JAKÉ ŠKOLY JSTE STUDOVAL A JAKÝ BYL VÁŠ NEJOBLÍBENĚJŠÍ PŘEDMĚT?

Průmku elektrotechnickou a VŠ strojní. Nejoblíbenější předmět byl určo těláak, přírodák, ... a na VŠ i matika. Oblíbenost předmětu vnímám a spojuji ale do jisté míry s osobou učitele.

MYSLÍTE, ŽE UČENÍ BUDE UŽ VAŠE DOŽIVOTNÍ POVOLÁNÍ, NEBO POVOLÁNÍ BYSTE CHTĚL JEŠTĚ ZMĚNIT?

Učení, trénování, poslání ... asi ano. Nebráním se ale i jiným životním výzvám.

Lenka Karásková, 13.

Děkuji Vám za rozhovor.

KOMU JDE O SKUTEČNOU SVOBODU, NESKONČÍ U CINKÁNÍ KLÍČŮ...

Rozhovor s Tomášem Kolocem, spoluautorem
akce *Není co slavit*

Tereza Prokopová

Mohl byste našim čtenářům představit projekt *Není co slavit*?

Prvotní inspirace projektu „UF-NCS neboli Unavené fórum-Není co slavit“ (připomínka organizace OF-VPN, Občanské fórum-Verejnost proti násiliu, která v této zemi pracovala před 25 lety během listopadové revoluce) vznikla asi týden před 17. listopadem na Facebooku. Moje kamarádka, učitelka dějepisu a angličtiny na otrokovickém gymnáziu, Dagmar Daňková, se v jednom statusu zmínila, že na jejich gymnáziu organizuje vzpomínkovou akci k 25. výročí revoluce a mezi jinými hosty oslovila i jednoho disidenta z našeho kraje, který za boj proti minulému režimu seděl tři roky ve vězení. Ten jí ale odepsal, že s ohledem na systém, který se v této zemi od té doby vyvinul, „odmítá asistovat při pomlouvání režimu minulého“. V dialogu, který se pod tímto statusem rozvinul, dali diskutující dohromady ještě nejmíň deset dalších jmen disidentů, které znají a kteří dnes mají podobný odmítavý postoj k oslavám 25 let systému, jež vykoupili svojí svobodou a mnohdy i zdravím. Tehdy jsem dostal nápad na placku s nápisem „Není co slavit“, kterou by lidé nosili 17. listopadu. Vycházeli jsme z téhož základu jako Charta 77, tedy z porovnání faktických poměrů v naší zemi s Listinou základních práv a svobod, kterou naši představitelé podepsali v roce 1968. Stojí v ní mimo jiné: „Podle ustanovení článku 26 odst. 3 Listiny má každý právo na zaměstnání. Článek 28 zakládá právo zaměstnance na spravedlivou odměnu a uspokojivé pracovní podmínky. Podle článku 31 Listiny má každý právo na ochranu zdraví a občané mají na základě veřejného pojištění právo na bezplatnou zdravotní péči a zdravotní pomůcky za podmínek, které stanoví zákon.“ Ve spolupráci s grafikem, sochařem a spisovatelem Jaroslavem Svobodou (mimočodem autorem unikátního plastikmarského údolí VallesMarineris, marské sopky OlympusMons a měsíčního kráteru Tycho na naší hradecké hvězdárně), který je učitelem společenských věd a výtvarných disciplín na královéhradecké Střední a vyšší škole aplikované kybernetiky, jsme ještě ten den (jako variaci na původní design loga OF) vytvořili placku a její manifest. Píše se v něm mimo jiné: „Za několik dní bude 25. výročí plyšového převratu a Jaroslav Svoboda a já jsme vymysleli způsob, jak může ten, kdo ho odmítá slavit s mávátkem, vyjádřit svůj nesouhlas s fenomény, které Listopad 1989 také přinesl: padesáti tisíci lidmi bez domova, devíti procenty nezaměstnaných, milionem zdejších lichvářských exekucí ročně (jejichž mafiánské metody a osm set procent dlužné částky pro exekutora nemá obdoby nikde v Evropě, USA a celém civilizovaném světě), koupeným tiskem (všechna česká papírová média jsou v rukou průmyslových oligarchů), mzdami duševních pracovníků na stejné úrovni nebo pod úrovní mezd pomocných dělníků, vyprodanou či přímo zlikvidovanou tradicí české kultury (Václav Klaus: ‘Musíme skoncovat s obrazem ČR jako země umění a literatury’), rozkradenými a vyprodanými českými firmami, které bývaly ‘rodinným stříbrem’ národa (pivovarnictví, sklářství, bižuterie) v době, kdy se ČR naopak

stává balírnou, montovnou a skladovnou Evropy, vysokoprahovostí a tunelováním eurofondů, a zločinům na naší vlastní budoucnosti (zatímco jedny děti žijí v neúměrném materiálním přepychu - často však spojeném s duchovní bídou - stovky až tisíce jejich spolužáků si dnes už nemohou finančně dovolit ani oběd ve školní jídelně)...“

V jakém rozsahu a formách projekt proběhl?

Projekt proběhl ve dvou základních formách; hmotné a facebookové.

V hmotné formě tím způsobem, že jsem ve své oblíbené papírnicko-kopírovací provozovně (skoro bych jí udělal reklamu, ale to se v tisku zadarmo nesmí:-) zakoupil deset laminovacích kapes formátu A4 a veškeré nalepovací spínací špendlíky, které byly na skladě (bylo jich 62) a ve spolupráci s Jardu Svobodou, který má k dispozici laminovačku, jsme vyrobili 60 placek, které jsem potom po Facebooku nabídl. Zdarma. První, kdo zareagoval, byl můj přítel ekolog Jiří Guth-Jarkovský, pravnuček známého arbitra bontonu, ceremoniáře prvorepublikového Hradu a spoluzakladatele a předsedy Mezinárodního olympijského výboru. Byl právě na konferenci v Pardubicích, kam jsem mu dovezl prvních 15 placek, které potom rozdál na své trase Zlín-Kyjov-jihní Čechy a zároveň mi vnutil nějaké peníze na náklady. O dalších 18 placek si řekla Ivana Kalenská, absolventka sociální práce na Univerzitě Hradec Králové a spoluzakladatelka hnutí Srdcerváči (mimochodem dcera jednoho z prvních signatářů Charty 77, který byl normalizační vládou donucen k emigraci), která je pak roz distribuovala v Praze. Další placky jsem pak na žádost svých facebookových přátel a jejich přátel rozeslal do Ústí nad Labem, Tábora a na Olomoucko. V Hradci jich zbylo pouhých 13 (o jednu z nich jste si řekla i vy), což ani zdaleka nepokrylo poptávku. Bohužel spínací špendlíky došly a Jarda Svoboda se svojí laminovačkou odjel na veletrh do Žďáru nad Sázavou...

Druhá, facebooková forma naší akce, byla, řekl bych, vlivnější. Za asi deset dní existence placky (sdílel jsem ji ještě v den, kdy vznikla) ji sdílelo či souslovím „to se mi líbí“ označilo pár set lidí. Mezi těmi, kteří mě tím nejvíc potěšili (někdy i překvapili), byli výzkumník v oblasti léků proti rakovině doktor Boris Cvek z Katedry buněčné biologie a genetiky olomoucké univerzity, známá ekonomka a docentka vysoké školy mezinárodních a veřejných vztahů Ilona Švihlíková, majitel reklamní agentury a potomek jednoho z nejstarších známých českých rodů Děpolt Czernin, režisér Klicperova divadla a autor skvělých rozhlasových adaptací a čtení Pavel Krejčí, a též dramatik, jehož hry se nyní hrají jak v pražském, tak v brněnském Národním divadle, Roman Sikora, či dramaturg Slováckého divadla v Uherském hradišti doktor Libor Vodička (ti poslední dva si dokonce z naší placky udělali svůj profilový obrázek). V neposlední řadě si pak Ivan Mikoláš z české Pirátské strany řekl o zaslání grafického vzoru placky, který pak rozmnožil a s plackou na hrudi se s mnoha dalšími zúčastnil pondělní pražské demonstrace proti existenci lichvářských exekucí, které v naší zemi mají takové rozměry, že to nemá obdoby kdekoli jinde ve světě.

Jaký byl cíl, či cíle akce?

Cílem bylo jednak upozornit na všechny..., myslím, že už nemohu říci „nešvary“, ale spíše „zločiny“, které jsme zmínili ve svém manifestu, vyvolat o nich veřejnou debatu, a také sledovat, jak lidé na placku reagují, zda souhlasně či nesouhlasně – jak se k jejím nositelům chovají ti, kteří mají na pojetí demokracie názor. Z toho všeho pak má vzniknout výstup do prvního (a jediného) českého

porevolučního družstevního periodika, týdeníku www.kulturni-noviny.cz, do kterého přispívám a který spolurediguji.

Jak hodnotíte průběh?

Za sebe můžu říct, že s hmotnou plackou jsem cítil od kolemjdoucích velikou podporu. Ostatně, už když jsem cestou vlakem do Pardubic lepil na placky spínací špendlíky, řekla si skromně o placku jedna dvojice důchodců. Když jsem ji pak měl na bundě sám, lidé mě pouštěli ve frontě na jízdenku a usmívala se na mě i prodavačka lístků, která se normálně standardně mračí. Vrcholem pak bylo, že se mi ve vlaku po pohledu začal revizor, kterého potkávám výhradně během státních svátků, svěřovat s tím, jak jeho zaměstnavatel nedodrží zákoník práce.

Horší už to bylo na Facebooku, což je médium z podstaty ostré. Tam mně a dalším „placku sdílejícím“ mnozí lidé (a to mnohdy lidé, jichž si lze jinak vážít), z pozice „obránců demokracie“, nadávali do frustrátů, komunistů a mně osobně se od jednoho z „demokratů“ dostalo informace „že bych zasloužil do zubů“ a od jednoho mého osobního přítele demokratického napomenutí „dal bych tě zavřít, až bys zčernal, ale nosil bych ti do vězení buchtu a pašoval ven tvoje motáky“. Jediným, kdo mě z tábora „oponentů“ naší akce příjemně překvapil, byl bývalý osobní tajemník a ředitel sekretariátu prezidenta Havla Vladimír Hanzel, který se velice noblesními slovy vyjádřil, že ač s námi nesouhlasí, chápe naše argumenty, a protože je člověk bytostně sociální, donutily ho k zamyšlení.

Děkuji vám za rozhovor.

Rádo se stalo.

TOMÁŠ KOLOC

Narozen o Vánocích 1977. Studoval český jazyk a společenské vědy na Univerzitě Hradec Králové a Léčebnou pedagogiku a sociálně-uměleckou terapii na Akademii sociálního umění. Pracoval jako redaktor, korektor i překladatel v denících, filosofickém časopise, rozhlasových stanicích a nakladatelstvích, ale i v dělnických profesích. Rok byl sociálním asistentem lidí bez domova v královéhradeckém Domě Matky Terezy, dnes vykonává toto povolání v chráněném bydlení OS ČČK HK a současně rediguje první (a jediné) české družstevní periodikum, týdeník Kulturní noviny. Za revoluce v roce 1989 mu bylo 12 let a (veden rodiči k sociálnosti a solidaritě) pomáhal nakládat kamiony s pomocí pro Rumunsko, kde tehdy revoluce probíhala nepoměrně krvavěji. Svými dvěma dědečky (jeden byl československým přidělcem pro

energetické otázky při OSN, druhý náměstek ministryně lehkého průmyslu; oba po okupaci v roce 1968 prohlásili, že jde o sprosté porušení mezinárodního práva a skončili ve vrátnicích svých bývalých úřadů) byl vychován k tomu, že ten, komu jde o skutečnou svobodu, neskončí u cinkání klíčů, ale u toho, že požaduje svobodu se vším všudy, tedy i s hospodářským, sociálním i kulturním rozměrem tohoto slova.

MY JSME VÁM TO ŘÍKALI!

Kniha *My jsme vám to říkali!* je volně navazujícím pokračováním titulu *Odpor je zbytečný*. Jedná se o kolektivní dílo několika autorů zabývajících se subžánrem sci-fi známým pod zkratkou *re - pre*, neboli *real prediction*. Tento zcela nový útvar jest definován takto: „Příběh se stává reálným už ve chvíli, kdy po dopsání textu ještě nestihl zaschnout inkoust na autorově brku.“ Tento subžánr poprvé spatřil světlo světa roku 2008, kdy ho představil Jan Hloušek, člen Spolku přátel krásného slova.

My jsme vám to říkali! je humoristický soubor povídek, volně navazující jedné každé vzájemně na ostatní, čímž splétají pomyslnou pavučinu světa, konkrétně naší země vylepšené moderní technologií. Není zde nouze o vtipné zápletky, jež potkáváme každý ve svém životě, ale také zde nalezneme problémy světa ovládaného technikou.

Již samotné provedení knihy, včetně přebalu, láká k bližšímu prozkoumání díla, protože již na první pohled si nelze nevšimnout drobných, avšak zcela zřetelných narážek na soudobé moderní technologie, pro příklad uvádím třeba znak nakousnuté houby, který je logem firmy M&S (malý a slabý), nebo také FaceKuk definovaný jako sociální družba.

Kniha samotná vznikla z pera autorů českých a slovenských ve Škrabákově expedici pod dohledem paní Františky Vrbenské.

Zde malá ochutnávka textu:

Na místech studentů seděli v řadách malí hnědí plyšová medvídci. Když Hynek s Alicí vešli, tak se hlavy všech medvídků s bzučením otočily směrem k nim. Oči jim zářily jedovatou diodovou modří.

„Co to je za vtip? “ obořil se Hynek na Alici.

„To jsou tedíci,“ odpověděla Alice jakoby nic.

„To vidím! Ale co tu dělají a proč tu nejsou studenti?“

„Ale to přece jsou naši studenti. V podstatě.“

Hynek se zadíval na Alici. Sledoval, jestli nebude projevovat další znaky šílenství, ale k jeho zklamání Alice docela klidně začala vysvětlovat: „TEDDY je autonomní jednotka, prostřednictvím které se hendikepovaní studenti mohou účastnit výuky. Oni tady vlastně fyzicky nejsou, jen jejich tedíci.“

(ukázka z povídky *Medvídky dobíjejte přesně* od Jana a Zuzany Hlouškových)

TAHÁK – NEPRAVIDELNÁ SLOVESA

Nezapomeň na to být nenápadný, ono se to prý nesmí! Pokud toužíš po digitální podobě, stačí napsat na fb stránky školy, rádi poskytneme.

česky	Infinitiv	3. os. j. č.	präteritum	perfektum (příč. min.)
být	sein	er ist	war	ist gewesen
hádat, radit	raten	er rät	riet	hat geraten
jet na kole	Rad fahren	er fährt Rad	fuhr Rad	ist Rad gefahren
jet s sebou	mit/kommen	er kommt mit	kam mit	ist mitgekommen
jet s sebou	mit/fahren	er fährt mit	fuhr mit	ist mitgefahren
jezdit na koni	reiten	er reitet	ritt	ist geritten
jít s sebou	mit/gehen	er geht mit	ging mit	ist mitgegangen
krást	stehlen	er stiehlt	stahl	hat gestohlen
křičet	schreien	er schreit	schrie	hat geschrien
lhát	lügen	er lügt	log	hat gelogen
míuvit	sprechen	er spricht	sprach	hat gesprochen
plavat	schwimmen	er schwimmt	schwamm	hat/ist geschwommen
poslat	senden	er sendet	sendete	hat gesendet
přemýšlet	nach/denken	er denkt nach	dachte nach	hat nachgedacht
přinést s sebou	mit/bringen	er bringt mit	brachte mit	mit gebracht
psát	schreiben	er schreibt	schrieb	hat geschrieben
sedět	sitzen	er sitzt	saß	hat gesessen
spát	schlafen	er schläft	schief	hat geschlafen
stát	stehen	er steht	stand	hat gestanden
svítit	scheinen	es scheint	schien	hat geschienen
utíkat, pádit	rennen	er rennt	rannte	ist gerannt
vidět	sehen	er sieht	sah	hat gesehen
vzít s sebou	mit/nehmen	er nimmt mit	nahm mit	hat mitgenommen
vzít s sebou	nehmen	er nimmt	nahm	hat genommen
zpívat	singen	er singt	sang	hat gesungen

KOKOKONVERZAČNÍ SOUTĚŽ V NĚMČINĚ

Tento rok se jí zúčastnilo rekordních 23,5 studentů. Byly lukrativní ceny, za první místo se dostávala jednička v hodnotě 10, za druhé v hodnotě 7 a za třetí místo to byla jednička pouze pětibodová. Jediný problém těchto cen byl v tom, že se nedaly prodat. Což bylo to největší zklamání z celé soutěže. Student na prvním místě se mohl účastnit i okresního kola, na doporučení nejmenované němčinářky tam ale nešel, prý by ji udělal ostudu. Jo, holt motivace, ta se pozná. Příští rok se bude soutěž snad konat zase, budeš tak mít jedinečnou možnost se jí zúčastnit, protože další taková nastane, až se Měsíc dvanáctkrát otočí kolem Země a tobě se zase/ještě nebude chtít cokoli dělat. A jak to dopadlo letos?

1. Tomáš Kodet
2. Gabriela Hronová
3. Tereza Fenyková
4. Klára Schmiedová
a další...

Tomáš Kodet, L3.

AKROPOLIS V ATÉNÁCH

Athénská akropolis je asi nejznámější akropolí na světě. Akropole byla vybudována ve starověku mezi 13. až 5. stol. př. n. l. a fungovala dlouhou dobu jako politické, náboženské i kulturní centrum starověkého Řecka. Spolu s hlavním chrámem Parthenonem tvoří hlavní dominantu města. Roku 1987 byla zapsána na seznam UNESCO.

HISTORIE

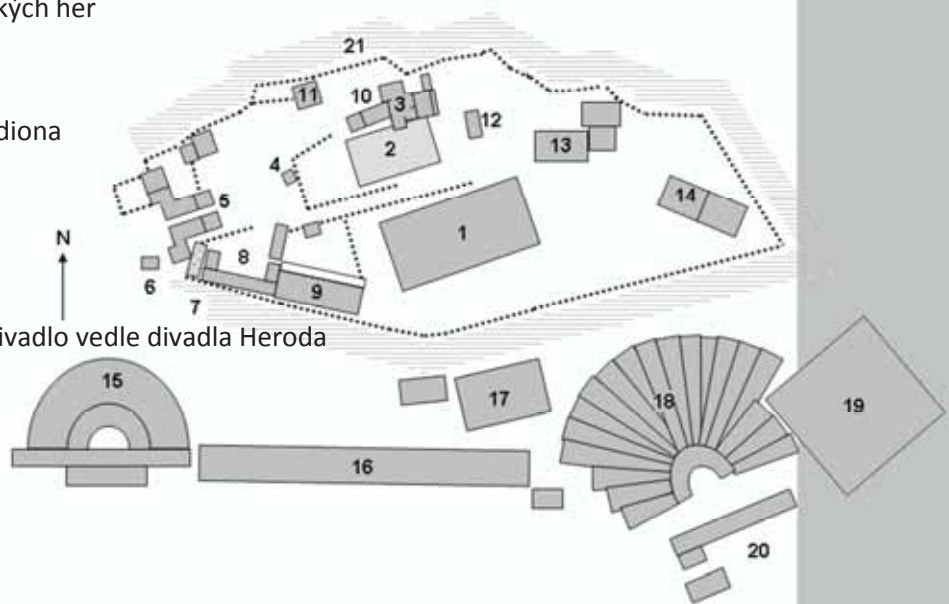
Již v polovině 2. tisíciletí př. n. l. zde stál mykénský hrad Megaron se sídlem krále. V 6. století př. n. l. zde byl postaven chrám Atény Polias a poté Starý chrám. Po vítězství u Marathonu (490 př. n. l.) zde byl vystavěn Starší Parthenon. Avšak po dobytí Athén Peršany byly chrámy zničeny a jejich trosky přesunuty na severní část Akropole. Jedná se o nejvýznamnější archeologické naleziště.

Po perských válkách už Akropole sloužila pouze náboženským účelům, v Parthenonu však byla také městská pokladnice. Hlavní stavby Akropole jsou Parthenon, Erechtheion a Propyleje, stavby jsou z 5. století př. n. l. Poté byla Akropolis dlouhá léta okupována jinými národy. V byzantské době byl Parthenon přestavěn na basiliku, zasvěcenou Panně Marii, a Akropole sloužila také jako pevnost. Po dobytí Athén Turky roku 1456 byl Parthenon proměněn na mešitu s přistavěným minaretem, v paláci Propylejí sídlil guvernér města a Erechtheion byl užíván jako harém. V 17. století byla téměř zničena bleskem, který udeřil do skladu střelného prachu a roku 1801 byla většina reliéfů převezena do Londýna. Od roku 1980 probíhá důkladná rekonstrukce celé Akropolis.

ČÁSTI

1. Parthenon – uprostřed stála socha Athény Parthenon (10m, s podstavcem 12m)
2. Starý Chrám – vystavěn Athéně, dnes trosky
3. Erechtheion – pro krále Erechtheia, sloupy v předsíni v podobě ženských postav (Kariatidy)
4. Podstavec sochy Athény Promachos – socha byla bronzová a měřila 16 m
5. Propyleje – stavba se vstupní bránou do Akropole, v severní části vystavovali umělci svá díla
6. Zbytky chrámu Athény Niké – sloužil jako pozorovatelná
7. Eleusinion – chrám Demeter

8. Svatyně Artemis Braurionia
9. Chalkotéka
10. Pandroseion – na počest dcery prvního Athénského krále Kekropse
11. Arreforion – přípravná Athénských her
12. Oltář Athény
13. Svatyně Dia Poliea
14. Pandion – na počest krále Pandiona
15. Odeon Heroda Attika - divadlo
16. Eumeneovo sloupořadí
17. Zbytky svatyně Asklépiovy
18. Divadlo Dionýsia Eleuthera
19. Periklův Odeon – zastřešené divadlo vedle divadla Heroda

Roman Křenek, L4.

BAZILIKA SV. PROKOPA A ŽIDOVSKÁ ČTVRŤ V TŘEBÍČI

Počátky města se datují od přelomu 11. a 12. století, kdy zde moravská knížata založila benediktinský klášter. Původně byla bazilika sv. Prokopa zasvěcena Panně Marii, ale kvůli celkové devastaci během mnoha válek byl objekt více než 200 let užíván výhradně ke světským účelům. Po obnově byla bazilika zasvěcena sv. Prokopovi a opět využívána církví. Klášter bohatl a nabýval na významu. Asi v polovině 13. století byl přebudován v pevnost, klášterní hrad. Nejcennější částí baziliky je vstupní portál, který pochází z počátku 13. století a zajímavé na něm je to, že byl znovu objeven až v roce 1862. K cenným částem baziliky patří také rozsáhlá románská krypta, jejíž gotickou klenbu podepírá 50 sloupů a polosloupů, z nichž každý má

originální hlavici. Původní více než sedm století stará výdřeva stropu mezi kamennými žebry klenby navozuje atmosférou středověku - na konci 16. století byla krypta využívána jako pivovarský sklep. Mimořádná architektonická hodnota baziliky svatého Prokopa tkví v tom, že v sobě spojuje principy dvou slohových období: románského a gotického. *Na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO zapsány v roce 2003.*

Třebíčská židovská čtvrť je jedinou židovskou památkou mimo území Izraele, která je zapsána na seznamu UNESCO. Nachází se na levém břehu řeky Jihlavy a pod skalami třebíčského Hrádku. Původní židovský hřbitov byl v 17. století přemístěn na severní svah kopce Hrádek, kde je dnes k vidění kolem 3 000 kamenných náhrobků, z nichž nejstarší pochází z roku 1631. Součástí hřbitova je také obřadní síň z roku 1903 s unikátně dochovaným interiérem. První zmínky o židovském osídlení v Třebíči pocházejí z roku 1338. Na vymezeném prostoru, který bylo zakázáno rozšiřovat, se brzy nedostávalo místa, a tak se začaly domky zvyšovat nebo budovat přístavby. Nejcennější budovou v židovské čtvrti a jejím neoficiálním symbolem je Zadní synagoga v Blahoslavově ulici. Ta dnes slouží jednak jako pietní připomínka židovské kultury, která významně ovlivnila dějiny města a je zde také

umístěna pamětní deska se jmény 300 třebíčských obětí holocaustu. Stejně jako Bazilika byla židovská čtvrť zařazena do seznamu kulturního dědictví UNESCO v roce 2003.

Tereza Kalhousová, L2.

BEST OF REALITY

Letos proběhl už šestnáctý ročník prestižní české soutěže Nejlepší z realit. O nejlepší ocenění v šesti kategoriích soutěžilo celkem 37 projektů. Podmínkami bylo ukončené kolaudační řízení v průběhu minulého roku a alespoň polovina prostor určených k prodeji či pronájmu.

Apartmány Medvědín ve Špindlerově Mlýně, FOTO: Nejlepší z realit - Best ofRealty 2014 (4x)

V kategorii hotelů vyhrál horský hotel Celadenka za úspěšný koncept kompletní rekonstrukce původní Lorkovy vily, který oslovuje zejména domácí turisty, a za příjemné propojení hotelu s okolní beskydskou krajinou.

Kategorii skladových a průmyslových areálů získal titul projekt D2.1 – FEI, CTPark Brno díky svému standartu a kvalitnímu provedení budovy. Projekt doplňuje koncepci rozsáhlejšího území v osvědčené lokalitě – brněnské Cernovické terasy.

V kategorii rekonstruovaných kancelářských budov triumfoval projekt Na Příkopě 14 za rekonstrukci historické budovy, kde exteriér splýnul s původní dostavbou a interiér původní budovy je citlivě adoptován moderním technologickým řešením, nabízejícím uživatelům reprezentativní a přitom vysoký uživatelský standart.

V kategorii nových administrativních center zvítězil projekt Quadrio v Praze 1 za přispění ke kultivaci centra města skrz osobitou architekturu s unikátním půdorysem. Porota ocenila promyšlenou funkčnost, technologickou vybavenost i ekologickou šetrnost projektu.

Mezi obchodními centry triumfovalo Centrum Pivovar Děčín – nevšední nákupní centrum, které spojuje původní historické části budov pivovaru z poloviny 19. století s novými moderními prvky architektury.

Vila na Výsluní

a designu DOX, a to za dlouhodobou a koncepční podporu prezentace české architektury a tuzemských architektů.

Cenu čtenářů mediálních partnerů získaly Apartmány Medvědin ve Špindlerově Mlýně, který také soutěžil v kategorii rezidenčních projektů.

Vítěze vybírala osmičlenná odborná porota složená ze zástupců z řad bankéřů, realitních makléřů, developerů, architektů i agentur pro výzkum trhu. Odbornou záštitu nad soutěží měla Asociace pro rozvoj trhu s nemovitostmi.

Rozhodujícími hledisky při posuzování kvality projektů byly výběr lokality, urbanistické a architektonické řešení, kvalita realizace a zejména úspěšnost na realitním trhu.

Největší zájem byl v nejvíce zastoupené kategorii rezidenčních projektů. Ze šestnácti projektů nakonec vybrali Vilu Na Výsluní a to pro skombinování elegantního a pohodlného bydlení v tradiční vilové zástavbě v pražských Strašnicích. Luxusní byty v pasivním standardu nejen šetří vlastníkům přibližně polovinu celkových měsíčních provozních nákladů, ale současně zaručují zdravé bydlení nedaleko centra metropole. K vítězství přispěl hodně i jeho komerční úspěch. Po kolaudaci letos v červenci je volný poslední z celkem 16 bytů. Za návrhem Vily Na Výsluní stojí ateliér Podlipný Sladký architekti.

Druhé místo ve stejné kategorii obsadil projekt architektonické kanceláře DaM Palác Dlouhá. Nabízí luxusní bydlení v samém srdci Starého Města pražského. Porota ocenila

Zvláštní cenu poroty získalo Forum Karlín za posun pražského Karlína, který se rozvíjí především v oblasti administrativních prostor, také do centra společenského a kulturního dění. Multifunkční sál s kapacitou tři tisíce míst umožňuje pořádání nejrůznějších kulturních, společenských a vzdělávacích akcí.

Cenu „Awardfir Excellence“, kterou uděluje Asociace pro rozvoj trhu nemovitostí, vyhrálo Centrum současného umění, architektury

zdařilou a velmi citlivou kompletní rekonstrukci. Projekt navíc umně propojil rezidenční část s obchodní pasáží a oblíbeným divadlem.

Jako třetí skončil projekt Sedmíkráska autorů ze studia Loxia. Třetí příčku získali za zajímavé a neotřelé oživení fádni bytové zástavby pražských Vysočan. Kromě toho projektu opět pomohl velký komerční úspěch i výborná dopravní dostupnost a občanská vybavenost daného bytového projektu. Kromě přírodou inspirované architektury upoutal pozornost poroty i nově vytvořený park ve vnitrobloku.

Palác Dlouhá na Starém Městě pražském

Sedmíkráska z pražských Vysočan

Iveta Čabanová, L4.

DŮM PARADOXŮ

Dům, který je určen pro mladou rodinu, vznikl jako klasický „zápas“ mezi lehkostí, volným prostorem, transparentností a objemem, jak jej charakterizují architekti z řeckého studia Klad Architecture. Dům stojí na nově vznikajícím athénském předměstí Painia.

FOTO: PanosKokkinias

Kvůli ekonomické krizi, která zemi sužuje, je dům v okolí prvním a na dlouhou dobu bude patrně i jediný. Díky této nešťastné situaci se architekti nemuseli ohlížet na okolí při vytváření návrhu na charakter okolní zástavby. Jinak řečeno jejich stavba bude nyní udávat tón pro ostatní budoucí stavitele.

Dům má celkovou plochu podlah 250 m² a stojí na pozemku o dvojnásobné velikosti. Velikost parcely se podle názoru architektů jenom vyplatí. Hlavně v budoucnu, až se okolí zaplní dalšími budovami, budou majitelé rádi za své soukromí. A nenaruší tak sofistikovanou hru světla a stínů, kterou vytváří vnější obal budovy z pohledového betonu.

Architekti tvar vnějších stěn navrhli tak, aby objekt chránily před studeným větrem ze severu, ovšem zároveň propouštěly dostatek světla do interiéru ze všech zbývajících

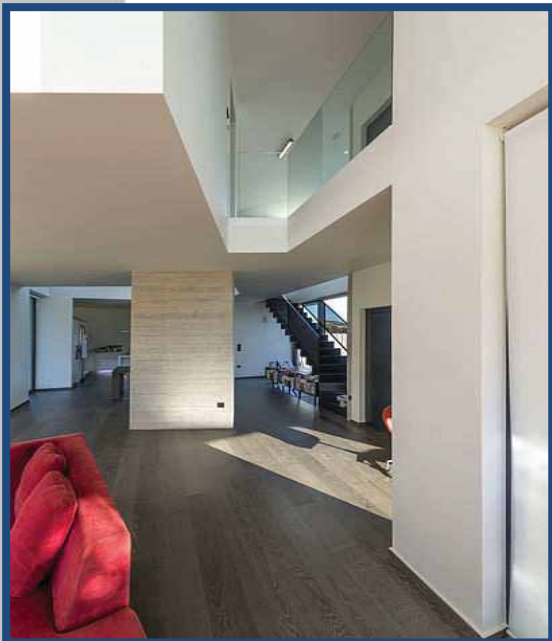
světových stran. Dle autorů vychází dům z lidové řecké architektury, která odjakživa využívá jako hlavní materiál kámen.

Mezi vnějšími stěnami a vlastním domem je ponechán volný prostor, který slouží jako zdroj světla a zároveň, který jako by byl a nebyl součástí interiéru domu.

Vnitřní uspořádání stavby vychází z předpokladu, že přízemí bude sloužit pro společný a společenský život rodiny. Architekti ho v maximální míře otevřeli a propojili se zahradou.

Rozdíly mezi „uvnitř“ a „venku“ se setrou v okamžiku, kdy prosklené dveře zmizí ve svých pouzdrech. Přízemí je navrženo jako tradiční společenský prostor s otevřeným plánem, sdružující jídelnu, kuchyň a obývací pokoj.

První patro je pak rozděleno do tří velkých bílých kostek, z nichž každá je vyhrazena pro některé z členů rodiny. Propojují je chodby, které na některých místech spíše trochu připomínají mosty. Okolí tvoří volné prostory, které díky své velikosti a výšce přes dvě podlaží navozují dojem, že je dům větší, než ve skutečnosti je. I odtud plyne jeho název – Dům paradoxu.

Iveta Čabanová, L4.

Jelikož nastává období zimy a koncertů ubývá a v našem kraji obzvlášť, tentokrát zamíříme do Prahy.

TURNÉ KAPELY PORTLESS VYVRCHOLÍ 2. PROSINCE V PRAŽSKÉM KLUBU ROXY

„Po skvělém létě jsme chtěli navázat i naší vlastní koncertní šňůrou, mít tak na hraní nových písní více prostoru a podpořit správnou věc. To se nám i díky Komerční bance a Unicefu podařilo,“ říká Kryštof Michal

Zároveň dodává, v čem bude pražský koncert jiný než letní koncerty.

„Tak za prvé je smutné po hodině končit, když cítíte, že lidé by se bavili nadále... takže délkou koncertu zaprvé. Za druhé bude programově ještě bohatší. Samozřejmě s námi určitě pojede MC Henry D a s ním bychom chtěli v programu ještě více prostoru. Ti, kteří nás v létě viděli, si jistě všimli, že jsme zařadili do programu i věci převzaté (Limp Bizkit - Take a Look Around) a čistě pro zábavu a i pro potěšení vlastní jsme o ně program rozšířili. Jsem si jist, že na turné připravíme další skladby, které jsme buď dlouho, nebo ještě dokonce nikdy nehráli... a pak jsou samozřejmě další hosté, které oslovíme, takže komu se v létě líbilo, tak se určitě má nač těšit.... Myslím, že to bude opravdu zábavné i pro fanoušky, kteří nás vídají častěji. Prostě SPECIAL!“

FOTOREPORT: NEJLEPŠÍ KONCERT TURNÉ, VZKÁZALI KLAXONS PRAZE

Britští raveaři Klaxons ohlásili, že turné k desce Love Frequency, během kterého se zastavili včera v Praze, bude poslední. Dodnes sice nevíme, jestli kapela s hraním končí nadobro, každopádně my jsme do Lucerna Music Baru raději vyrazili. A dobře jsme udělali. To, co včera Klaxons předvedli, totiž byla ztělesněná radost.

Superlativy k popisu svých dojmů z plné Lucerny new raveoví matadoři Klaxons nešetřili. V pauzách mezi mixem písniček napříč všemi alby zněly z jejich úst fráze jako *gig of our tour* (nejlepší koncert turné) nebo *absolutely insane* (naprosto parádní). Důvěryhodnost nescházela - frontmanu **Jamiemu Reynoldsovi** se dala číst z tváře, když spokojeným pohledem přejížděl aplaudující fanoušky.

Zdalo se, že zejména těm v předních řadách ke štěstí nechybí nic. Zadní linie na tom ale byly hůř - s potížemi dokázaly ignorovat v ozvěnách doléhající rezonování zpěvu a kláves, překrývající **Simona Taylora-Davise** a jeho dostaveníčka s kytarovými strunami. Kdo se ve zvukové bažině dokázal zorientovat, měl taneční zážitek doplněný i o ten posluchačský. Pravdou ale zůstává, že předskakující britští elektropopaři Fenech-Soler v tomhle ohledu uspokojovali líp.

Za zdařilou pražskou premiéru každopádně Klaxons patří poklona. Prostory Lucerna Music Baru nabíjeli nadšením díky dobrým písničkářům, ale i upřímností celé kapely. Repete si v blízké době čeští fanoušci asi nebudou moct dopřát, kapela si dává pauzu. Sice na dobu blíže neurčenou, ale comeback nikdo nevyvrací.

HITPARÁDY

- 1. **Sliza** Lhůta záruční
- 2. **Fall Out Boy** Centuries
- 3. **One Republic** I Lived
- 4. **Rybičky 48** Vážené dámy
- 5. **Maroon 5** Animals
- 6. **Avicii feat. Robbie Williams** The Days
- 7. **David Guetta feat. Sam Martin** Dangerous
- 8. **Charli XCX** Break The Rules
- 9. **Hozier** Take Me To Church
- 10. **Sheppard** Geronimo

- 1. **Avicii** The Days (feat. Robbie Williams)
- 2. **Martin Tungevaag** Wicked Wonderland
- 3. **Calvin Harris** Blame (feat. John Newman)
- 4. **Becky G** Shower
- 5. **Pitbull** Fireball (feat. John Ryan)
- 6. **Rixton** Me and My Broken Heart
- 7. **Maroon 5** Animals
- 8. **Sheppard** Geronimo
- 9. **Fences** Arrows (feat. Macklemore & Ryan Lewis)
- 10. **Echosmith** Cool Kids

Tereza Krouliková, L3.

TENIS

Kateřina Siniaková vybojovala svou dosud nejcennější singlovou trofej mezi ženami. Osmnáctiletá Češka poprvé vyhrála turnaj ITF s dotací 50 tisíc dolarů, když ve finále ve francouzském Nantes porazila OnsJabeurovou z Tuniska. Kateřina Siniaková je rodačka z Hradce Králové.

Lepší závěr už tak vydařené sezóny si tenistka **Tereza Smitková** ani nemohla přát. Dvacetiletá rodačka z Hradce Králové totiž na jejím samém konci získala ve francouzském Limoges svůj první titul na okruhu WTA, v pěti zápasech tam ztratila jediný set. Ve finále porazila domácí Kristinu Mladenovičovou 7:6, 7:5.

MOTORSPORT

Bratři Márquezové mají další titul.

Poprvé v historii jsou dva bratři mistry světa v závodech silničních motocyklů. Španěl Álex Márquez se stal šampionem v nejslabší kategorii Moto3 a napodobil triumf svého bratra Marca v královské třídě MotoGP. Vicemistrem MotoGP se stal **Valentino Rossi**.

Konečné pořadí MotoGP:

1. Marquez
2. Rossi
3. Lorenzo
4. Pedrosa
5. Dovizioso

Karel Abraham obsadil 17. místo.

Zemřel Antonín Šváb, plochodrážní šampion na ledovém oválu a cyklistický reprezentant.

V 82 letech zemřel bývalý mistr světa na ledové ploché dráze Antonín Šváb starší. O jeho úmrtí po dlouhodobějších zdravotních problémech informoval předseda Svazu ploché dráhy Petr Moravec.

FORMULE

Hamilton má druhý titul.

Žádné velké drama. Lewis Hamilton má druhý titul mistra světa v závodech formule 1, devětadvacetiletý pilot stále Mercedes ho lehce stvrdil suverénním vítězstvím ve Velké ceně Abú Zabí, jedenáctým v Sezóně. Jeho největší soupeř Nico Rosberg z Německa dojel čtrnáctý, zradila ho technika. Přitom se čekala velká bitva. Lídr šampionátu Hamilton měl náskok jen 17 bodů a dvojnásobné ocenění v závěrečném závodě ještě mohlo zamíchat pořadím, ale nedělo se takřka nic mimořádného.

SKOKY NA LYŽÍCH

Koudelka ostře zaútočil! V Klingenthalu vyhrál poprvé závod Světového poháru.

Skokan na lyžích Roman Koudelka úspěšně zaútočil ve druhém kole závodu Světového poháru v Klingenthalu ze čtvrtého místa po kole prvním a slaví svůj premiérový triumf v závodě Světového poháru v kariéře. Český skokan zvítězil před Rakušanem Stefanem Kraftem a domácím Andreasem Wellingerem. Koudelkovým maximem v SP bylo dosud druhé místo z předloňského závodu ve Willingenu, o rok dříve byl třetí v Harrachově.

ŠKOLNÍ SPORT

Dne 11. listopadu 2014 se uskutečnilo první kolo ve florbalu, které se hrálo v sokolovně. Zde naši chlapi porazili všechny soupeře a postoupili do okresního kola, které se odehrálo 19. listopadu v hale v Třebši, zde porazili opět všechny soupeře a hlavně kluky z J. K. Tyla se skóre 5:0. Díky skvělým výkonům se probjovali do krajského kola. Děkujeme za skvělou účast a přejeme hodně štěstí v dalších kolech.

Dominik Rejthar, L4.

JERÁB

Časopis studentů a profesorů SPŠ stavební Hradec Králové

Vydavatel: **SPŠ stavební v Hradci Králové** // www.spsstavhk.cz

www.spsstavhk.cz/?page=casopis-gerab

Facebook: www.facebook.com/casopisgerab

Redaktoři:

Úvodník: Martin Jirásko, L4.

Ze školy: Tereza Fenyková, L3., Lucie Malátová, L4., Ondřej Blažek, L2.

Rozhovory: Lenka Karásková, L4.

Němčina na naší škole: Tomáš Kodet, L3.

Anketa: Lucie Školníková, S2.A, Tereza Zahrádková, S2.A

Památky UNESCO: Tereza Kalhousová, L2., Roman Křenek, L4.

Architektura: Iveta Čabanová, L4.

Hudba: Tereza Kroulíková, L4.

Sport: Dominik Provazník, L4.

Fotografka: Michaela Andrlová, L2.

Šéfredaktor: Dominik Rejthar, L4.

Korektura: Mgr. Jana Hofmanová